

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1082

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 noiembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 376 din 5 iulie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) a patra liniuță din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	2–6	524. — Decizie pentru eliberarea domnului Bogdan Cătălin Ghelbere din funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat	14
Decizia nr. 388 din 5 iulie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 58 lit. c) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.....	7–9	525. — Decizie pentru numirea domnului Petrică Lucian Rusu în funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		526. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Elena Dumbravă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Brașov	15
1.354. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 44 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10–12	527. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Frențiu Grigore a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Cluj	15
1.356. — Hotărâre privind modificarea codului de clasificare, a denumirii, a descrierii tehnice, precum și actualizarea valorii de inventar a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară	13	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		337. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor asumate stabilite prin Licența de concesiune nr. 3.236/2002 a activității miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Păuliș—Hada, județul Arad, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2003	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 376**

din 5 iulie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) a patra liniuță din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 6 din Legea nr. 197/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Alexandru-Mihai Drobotă și, din oficiu, de instanța judecătorească în Dosarul nr. 20.941/193/2017 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 182D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.311D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, ridicată de Dan Funduianu în Dosarul nr. 5.904/193/2018 al Judecătoriei Botoșani — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 182D/2019 și nr. 1.311D/2019, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.311D/2019 la Dosarul nr. 182D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorii nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci realizează o comparație între normele care incriminează contravențiile constând în executarea unei construcții fără autorizație de construire, respectiv executarea unei construcții cu nerespectarea autorizației de construire.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 13 decembrie 2018 și 17 aprilie 2019, pronunțate în dosarele nr. 20.941/193/2017 și nr. 5.904/193/2018, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă,**

de contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Botoșani — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 6 din Legea nr. 197/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții. Excepția a fost ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, și de Alexandru-Mihai Drobotă, precum și de Dan Funduianu în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Legea nr. 50/1991.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța judecătorească apreciază că dispozițiile articolului unic pct. 6 din Legea nr. 197/2016 contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3), întrucât împiedică instanța să realizeze o justă individualizare a sancțiunii contravenționale. Astfel, potrivit art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei, ținându-se seama de împrejurările în care a fost comisă fapta, de modul și de mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal de contravenție.

9. În cauza dedusă judecării, instanța judecătorească constată că minimul sancțiunii contravenționale prevăzut pentru contravenția reglementată de art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 este de 50.000 de lei, o limită pe care o apreciază foarte ridicată și care face imposibilă armonizarea sancțiunii cu gradul de pericol social concret al faptei săvârșite, în contextul în care, în această materie, sancțiunea avertismentului este interzisă, conform art. 26 alin. (6) din Legea nr. 50/1991.

10. Tribunalul face observația, de principiu, că nu orice încălcare a autorizației de construire prezintă o pericolozitate foarte ridicată, care să justifice aplicarea unor amenzi care să pornească de la limita de 50.000 de lei, putând exista în practică încălcări minore sau mai puțin grave ale autorizației de construire, cum sunt cele din prezenta cauză care se referă la o împrejmuire și la un subsol aferent unei anexe gospodărești de mici dimensiuni, comparativ cu încălcări mai grave, precum modificarea structurii unei clădiri cu mai multe etaje/ amplasamentului/înălțimii/volumului unei construcții care afectează negativ imobilele din jur, modificări ale proiectului inițial incompatibile cu regimul de construire din zonă etc.

11. Elementul care reflectă cel mai bine faptul că această limită minimă foarte ridicată a amenzii contravenționale împiedică instanța să înfăptuiască o justiție cu respectarea dreptului la un proces echitabil este acela că limita minimă pentru contravenția prevăzută de art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991, respectiv executarea de construcții fără autorizație de construire (contravenție care este incriminată pentru protejarea aceluiași valori sociale ocrotite), este de 50 de ori mai

mică decât limita minimă a contravenției prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. b) din aceeași lege. Astfel, este mai „avantajată” persoana care construiește fără să respecte nicio regulă de disciplină în construcții în raport cu persoana care parcurge procedura de autorizare, însă se abate de la proiectul tehnic aprobat prin aceasta. Această diferență de tratament legislativ se observă și în cauza de față, întrucât apelantul-petent a fost sancționat cu amendă de 50.000 de lei pentru faptul că a schimbat soluția de împrejmuire a proprietății sale pe suprafața autorizată și a construit o anexă cu parter plus subsol, în loc de parter, și cu amendă de 1.000 de lei pentru construirea unui gard de 30 ml, pentru care nu solicitase deloc autorizație de construire.

12. Având în vedere modul de stabilire a limitelor minime și maxime ale celor două contravenții, instanța judecătorească apreciază, pe de o parte, că se poate realiza o individualizare echitabilă a unei fapte de construire fără autorizație de construire, organul constatator și instanța având la dispoziție o paletă foarte largă de sancțiuni, începând cu amenda în cuantum de 1.000 de lei până la amenda în cuantum de 100.000 de lei, în funcție de gradul concret de pericol social al faptei săvârșite, fiind respectat dreptul la un proces echitabil pentru contestator. Pe de altă parte, în situația săvârșirii faptei de construire cu încălcarea autorizației de construire, instanța nu poate respecta dreptul la un proces echitabil atunci când apreciază că gradul de pericol social al contravenției concret săvârșite nu este atât de ridicat încât să justifice o amendă atât de mare cât reprezintă minimul sancțiunii contravenționale.

13. În concluzie, instanța atrage atenția că pot exista fapte de construire cu încălcarea minoră sau mai puțin gravă a unei autorizații de construire, care să nu justifice o amendă de 50.000 de lei, aceleași fapte de construire care, dacă ar fi fost săvârșite în lipsa oricărei autorizații de construire, ar fi fost sancționate cu o amendă mult mai mică decât cuantumul minim prevăzut de articolul unic pct. 6 din Legea nr. 197/2016, tocmai datorită limitei mult mai scăzute prevăzute de același articol unic pentru contravenția reglementată de art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991. Așadar, în același context, se pune în discuție și respectarea principiului egalității, care presupune ca persoane aflate în situații egale sau similare să beneficieze de același tratament juridic sau unul similar. Or, se observă că persoanele care construiesc fără autorizație de construire și cele ce construiesc cu nerespectarea autorizației, deși se află în situații similare, beneficiază de un regim sancționator diferit sub aspectul severității amenziilor prevăzute drept sancțiune.

14. Autorii excepției Alexandru-Mihai Droboță și Dan Funduianu apreciază că dispozițiile de lege criticate contravin art. 15 alin. (1) și art. 53 din Constituție. Astfel, susțin, în esență, că, în situația în care un contravenient realizează o construcție fără autorizație de construire, minimul amenziilor este de 1.000 de lei, în timp ce, în situația în care același contravenient realizează o construcție cu autorizație de construire, dar fără respectarea acesteia, limita amenziilor este de 50.000 de lei. Așadar, prin norma a cărei neconstituționalitate este invocată se instituie un regim restrictiv și discriminatoriu, în condițiile în care ambele norme de incriminare au același scop, de protejare a siguranței în construcții, menite să descurajeze ridicarea unor construcții cu încălcarea normelor de siguranță, ce se constituie, finalmente, într-un atentat la viața și integritatea cetățenilor români. Legiuitorul trebuie să se asigure că prin regulile și sancțiunile astfel instituite nu sunt încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor de care aceștia beneficiază potrivit principiului universalității, consacrat de art. 15 alin. (1) din Constituție. De asemenea, în situația restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, justificată de imperativul apărării valorilor mai sus menționate, măsura adoptată trebuie să respecte condițiile expres prevăzute de art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală.

15. În final, autorii excepției, comparând cele două contravenții și punând în balanță contravenția în sine și sancțiunea aferentă, susțin că există o disproporție majoră între

regimul sancționator al celor două contravenții care apără aceleași valori, scopul Legii nr. 50/1991 putând fi atins prin utilizarea altor mijloace care să nu pună în discuție existența unor drepturi sau libertăți.

16. **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru-Mihai Droboță, apreciază că aceasta este întemeiată, în măsura în care se referă la încălcarea sau restrângerea dreptului de proprietate prin aplicarea sancțiunii amenziilor în temeiul art. 26 alin. (2) din Legea nr. 50/1991, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 6 din Legea nr. 197/2016.

17. **Judecătoria Botoșani — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât se referă la încălcarea sau restrângerea dreptului de proprietate prin aplicarea sancțiunii amenziilor în baza art. 26 alin. (2) din Legea nr. 50/1991, care sancționează fapta privind executarea de construcții fără autorizație de construire cu amendă al cărei cuantum este între 1.000 lei și 100.000 lei, iar executarea sau desființarea construcțiilor, cu nerespectarea prevederilor autorizației și a proiectului tehnic, deci în condițiile existenței unei autorizații de construire, este sancționată cu amendă într-un cuantum vădit mult mai ridicat (de la 50.000 lei la 100.000 lei). Astfel, având în vedere că orice sancțiune restrânge un anumit drept sau o anumită libertate a persoanei, iar în privința sancțiunii amenziilor contravenționale dreptul restrâns este chiar dreptul de proprietate asupra unei sume de bani ce reprezintă contravaloarea acesteia, în procesul de individualizare a sancțiunii instanța trebuie să aibă în vedere faptul că valoarea amenziilor trebuie să reflecte gradul de pericol social al faptei concret săvârșite, iar restrângerea exercițiului dreptului de proprietate al petentului trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o. De asemenea, instanța apreciază că prin stabilirea unei limite minime a amenziilor foarte ridicate nu se poate proceda la o echitabilă stabilire a sancțiunii contravenționale, proporțională cu situația care a generat-o.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Avocatul Poporului**, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 1.311D/2019, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă, având în vedere că argumentul autorului excepției, bazat pe compararea a două texte legale, prin care legiuitorul a stabilit un regim sancționator diferit, nu poate fi primit ca fundament al unei excepții de neconstituționalitate. În legătură cu această manieră de a formula critica de neconstituționalitate, se arată că răsturnarea prezumției de constituționalitate a unui text legal poate fi realizată doar prin intermediul controlului de constituționalitate, însă cu respectarea anumitor coordonate legale și constituționale.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile articolului unic pct. 6 din Legea nr. 197/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2014 pentru modificarea și

completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 1 noiembrie 2016. Întrucât textul de lege criticat modifică art. 26 alin. (2) liniuța a patra din Legea nr. 50/1991 și ținând cont de dispozițiile art. 62 teza întâi („Efectele dispozițiilor de modificare și de completare”) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora „dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”, precum și de motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (2) liniuța a patra din Legea nr. 50/1991, astfel cum au fost modificate prin articolului unic pct. 6 din Legea nr. 197/2016.

23. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 26 alin. (2) liniuța a patra din Legea nr. 50/1991 au fost modificate prin art. II pct. 12 din Legea nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 8 ianuarie 2020, în sensul că „La articolul 26 alineatul (2), liniuța a patra se modifică și va avea următorul cuprins: «— de la 5.000 lei la 20.000 lei, cele prevăzute la lit. b), d), e) și e¹);»”. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (2) a patra liniuță din Legea nr. 50/1991, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 7/2020, dispoziții potrivit cărora: „Contravențiile prevăzute la alin. (1), săvârșite de persoanele fizice sau juridice, se sancționează cu amendă după cum urmează (...)

— de la 50.000 lei la 100.000 lei, cele prevăzute la lit. b), d), e) și e¹);”.

24. Prevederile art. 26 alin. (1) lit. b), d), e) și e¹) din Legea nr. 50/1991, la care fac referire dispozițiile criticate, au următorul cuprins: „Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni: [...]

b) executarea sau desființarea, cu nerespectarea prevederilor autorizației și a proiectului tehnic, a lucrărilor prevăzute la art. 3, cu excepția celor menționate la lit. b), precum și continuarea executării lucrărilor autorizate fără solicitarea unei noi autorizații de construire în situațiile prevăzute la art. 7 alin. (15), de către investitor și executant; [...]

d) menținerea după expirarea termenului prevăzut prin autorizație sau după terminarea lucrărilor autorizate ori adaptarea în alte scopuri față de cele prevăzute în autorizație a construcțiilor, lucrărilor și amenajărilor cu caracter provizoriu;

e) neaducerea terenului la starea inițială de către investitor, după terminarea lucrărilor prevăzute la art. 3 lit. c), precum și nerealizarea lucrărilor de curățare, amenajare ori degajare, după caz, a amplasamentului și/sau a terenurilor adiacente ocupate temporar pe durata execuției, o dată cu încheierea lucrărilor de bază;

e¹) neîndeplinirea obligației de repunere în starea anterioară a terenurilor care au făcut obiectul contractelor de închiriere de către titularii de licențe/permise/autorizații, prevăzuți la art. 71 alin. (2), la desființarea acestora.”

25. Dispozițiile art. 3 din Legea nr. 50/1991, la care fac trimitere prevederile art. 26 alin. (1) lit. b), d), e) și e¹) din același act normativ, au următorul cuprins:

„(1) Construcțiile civile, industriale, agricole, cele pentru susținerea instalațiilor și utilajelor tehnologice, pentru

infrastructură de orice fel sau de oricare altă natură se pot realiza numai cu respectarea autorizației de construire, precum și a reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor, pentru:

a) lucrări de construire, reconstruire, consolidare, modificare, extindere, reabilitare, schimbare de destinație sau de reparare a construcțiilor de orice fel, precum și a instalațiilor aferente acestora, cu excepția celor prevăzute la art. 11;

b) lucrări de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la toate categoriile de monumente istorice prevăzute de lege — monumente, ansambluri, situri — inclusiv la anexele acestora, identificate în același imobil — teren și/sau construcții, la construcții amplasate în zone de protecție a monumentelor și în zone construite protejate, stabilite potrivit legii, ori la construcții cu valoare arhitecturală sau istorică deosebită, stabilite prin documentații de urbanism aprobate;

c) lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparare, modernizare și reabilitare privind căile de comunicație de orice fel, drumurile forestiere, lucrările de artă, rețelele și dotările tehnico-edilitare, lucrările hidrotehnice, amenajările de albie, lucrările de îmbunătățiri funciare, lucrările de instalații de infrastructură, lucrările pentru noi capacități de producere, transport, distribuție a energiei electrice și/sau termice, precum și de reabilitare și re tehnologizare a celor existente;

d) împrejurimi și mobilier urban, amenajări de spații verzi, parcuri, locuri de joacă și agrement, piețe și alte lucrări de amenajare a spațiilor publice;

e) lucrări de foraje și excavări necesare pentru efectuarea studiilor geotehnice și a prospecțiunilor geologice, proiectarea și deschiderea exploataților de cariere și balastiere, a sondelor de gaze și petrol, precum și a altor exploatați de suprafață, subterane sau subacvatice;

f) lucrări, amenajări și construcții cu caracter provizoriu necesare în vederea organizării executării lucrărilor, în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (1) și (13);

g) organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau de rulote;

h) lucrări de construcții cu caracter provizoriu: chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame, copertine și pergole situate pe căile și spațiile publice, anexe gospodărești, precum și anexele gospodărești ale exploatațiilor agricole situate în extravilan;

i) cimitire — noi și extinderi.

(2) În vederea simplificării procedurii de autorizare a executării lucrărilor de construcții provizorii prevăzute la alin. (1) lit. d), g) și h), autorizația de construire se emite în baza documentațiilor tehnice — D.T. cu conținut simplificat în raport cu conținutul-cadru prevăzut în anexa nr. 1.”

26. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (1), potrivit căruia „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea”, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 383 din 8 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 8 octombrie 2021, paragrafele 17—20, relativ la dispozițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții statuând că acest act normativ reglementează condițiile în care trebuie să aibă loc executarea lucrărilor de construcții, stabilind în sarcina deținătorului titlului de proprietate asupra unui imobil — teren și/sau construcții —

anumite obligații ce derivă din necesitatea protejării interesului general pe care urbanismul și amenajarea teritoriului, precum și securitatea și siguranța în construcții îl reprezintă. Curtea a reținut, de asemenea, că prin obligația obținerii autorizației de construire și prin tragerea la răspundere a celor care nu respectă această obligație se protejează drepturile și libertățile celorlalte persoane, iar activitatea de edificare sau desființare a construcțiilor de orice natură trebuie să se supună rigorilor legii. S-a arătat, totodată, că obligația obținerii autorizației de construire are drept scop prevenirea consecințelor negative în cazul unor construcții necorespunzătoare, astfel încât îndeplinirea acestei obligații are în vedere prevenirea consecințelor unor sinistre în cazul executării unor construcții necorespunzătoare, ceea ce justifică reglementarea restrictivă, prin Legea nr. 50/1991, a autorizării executării lucrărilor de construcții. Așa fiind, amplasarea, proiectarea, executarea și funcționarea construcțiilor sunt operațiuni care trebuie să respecte planurile de urbanism și amenajare a teritoriului, precum și anumite standarde de calitate și siguranță. Curtea a subliniat, totodată, faptul că relevante în acest sens sunt și dispozițiile art. 1 pct. 2 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevăd că statele semnatare ale Convenției pot „adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general [...]”. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Hotărârea din 19 decembrie 1989, pronunțată în Cauza *Mellacher și alții împotriva Austriei*, paragraful 45, a statuat că astfel de legi sunt „necesare și obișnuite în domeniul construcțiilor, care, în societățile moderne, sunt o preocupare centrală a politicilor economice și sociale. Pentru a implementa astfel de politici, legislativul trebuie să aibă o largă marjă de apreciere atât în ceea ce privește stabilirea existenței unei probleme de interes public ce necesită măsuri de control, cât și în alegerea unor modalități de aplicare detaliate pentru implementarea măsurilor vizate”. În același sens sunt și Decizia nr. 409 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 5 august 2005, Decizia nr. 1.348 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 17 decembrie 2010, Decizia nr. 936 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 25 august 2011, Decizia nr. 142 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 8 mai 2019, paragrafele 41 și 42, și Decizia nr. 201 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 26 august 2020, paragrafele 14—16.

28. Totodată, prin Decizia nr. 150 din 22 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 19 martie 2007, analizând conținutul normativ al art. 3 și 26 din Legea nr. 50/1991, Curtea a constatat că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 50/1991 enumeră tipurile de lucrări pentru a căror executare este necesară eliberarea unei autorizații de construire, iar art. 26 din aceeași lege stabilește contravențiile referitoare la nerespectarea unor obligații prevăzute de lege, precum și sancțiunile corespunzătoare.

29. Din înscrisurile aflate la dosare Curtea reține că, în speță, autorii excepției de neconstituționalitate au fost sancționați contravențional cu amendă pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 50/1991, întrucât, pe de o parte, au executat lucrări de construire fără autorizație de construire, iar, pe de altă parte, nu au respectat prevederile autorizației de construire cu privire la alte lucrări de construire.

30. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, potrivit căreia persoanele care construiesc fără autorizație de construire și cele care construiesc cu nerespectarea autorizației, deși se află în situații similare, beneficiază de un regim sancționator diferit, sub

aspectul severității amenzii prevăzute drept sancțiune, Curtea constată netemeinicia acesteia. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit în mod constant că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă unor situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit, iar încălcarea principiului egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.006 din 27 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 1 februarie 2013, sau Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998). Or, în cauză, textul de lege criticat nu instituie diferențieri pe criterii arbitrare, ci este deopotrivă aplicabil tuturor persoanelor care săvârșesc contravențiile prevăzute la lit. b), d), e) și e¹) ale art. 26 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, respectiv: (i) executarea sau desființarea, cu nerespectarea prevederilor autorizației și a proiectului tehnic, precum și continuarea executării lucrărilor autorizate fără solicitarea unei noi autorizații de construire, (ii) menținerea după expirarea termenului prevăzut prin autorizație sau după terminarea lucrărilor autorizate ori adaptarea în alte scopuri față de cele prevăzute în autorizație a construcțiilor, lucrărilor și amenajărilor cu caracter provizoriu, (iii) neaducerea terenului la starea inițială de către investitor, după terminarea lucrărilor prevăzute la art. 3 lit. c), precum și nerealizarea lucrărilor de curățare, amenajare ori degajare, după caz, a amplasamentului și/sau a terenurilor adiacente ocupate temporar pe durata execuției, o dată cu încheierea lucrărilor de bază, și (iv) neîndeplinirea obligației de repunere în starea anterioară a terenurilor care au făcut obiectul contractelor de închiriere de către titularii de licențe/permise/autorizații, prevăzuți la art. 71 alin. (2) din lege, la desființarea acestora. Așadar, în interiorul acestei categorii de persoane, niciun individ nu se bucură de un regim mai favorabil față de alte persoane care au săvârșit același tip de contravenție.

31. Totodată, Curtea observă că egalitatea de tratament juridic nu poate fi examinată prin compararea conținutului a două contravenții și a sancțiunilor prevăzute de acestea, astfel cum sugerează autorii prezentei excepții, întrucât fiecare prezintă specificitățile sale, fiind firesc să nu existe o identitate în ceea ce privește stabilirea sancțiunilor celor mai adecvate, care să își atingă scopul punitiv și, în același timp, preventiv și educativ. Din această perspectivă, o diferențiere este nu doar admisibilă, ci chiar necesară. În acest sens, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit, în ceea ce privește principiul egalității consacrat prin art. 16 din Constituție, că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

32. Cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate, stabilind limita minimă a cuantumului amenzii la 50.000 lei, contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3), întrucât împiedică instanța să realizeze o justă individualizare a sancțiunii contravenționale și să înfăptuiască o justiție cu respectarea dreptului la un proces echitabil, având în vedere că limita minimă pentru contravenția constând în executarea de construcții fără autorizație de construire este de 50 de ori mai mică decât limita minimă a contravenției prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. b) din aceeași lege, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, întrucât textul criticat prevede limitele minime și maxime ale amenzii, așa încât nimic nu împiedică instanța să facă o individualizare legală a sancțiunii contravenționale.

33. Cu privire la reglementarea de către legiuitor a limitei minime și maxime a amenzii, prin Decizia nr. 508 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 136 din 20 februarie 2020, paragraful 25, Curtea a statuat că stabilirea unei amenzi fixe în quantum ridicat pentru anumite fapte apreciate de legiuitor ca având un grad de pericol social ridicat ține de opțiunea legiuitorului de a reglementa un quantum fix ori variabil al amenzii, între o limită minimă și o limită maximă, fără a aduce atingere prevederilor art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din perspectiva posibilității instanței judecătorești de a efectua un control judiciar efectiv.

34. Totodată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 3 iunie 2019, paragraful 54, a statuat că, potrivit art. 1 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, „*Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală*”, iar contravențiile sunt fapte antisociale pe care legiuitorul le consideră de o gravitate care nu implică o răspundere penală, însă care trebuie să fie sancționate pentru ca valorile sociale ocrotite să nu cadă în derizoriu. Așadar, *de plano*, faptele contravenționale sunt similare infracțiunilor, însă au o gravitate mai redusă și, în consecință, și sancțiunile prevăzute de legea contravențională trebuie să fie mai reduse decât cele prevăzute de legea penală.

35. Având în vedere jurisprudența anterior menționată, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3).

36. Referitor la susținerea potrivit căreia limita minimă foarte ridicată a amenzii prevăzute pentru contravenția reglementată de art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 face imposibilă armonizarea sancțiunii cu gradul de pericol social concret al faptei săvârșite, în contextul în care, în această materie, sancțiunea avertismentului este interzisă, prin Decizia nr. 70 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 27 aprilie 2015, paragraful 17, Curtea a statuat că, față de gradul de pericol social al faptelor ce pot constitui contravenții la regimul executării lucrărilor de construcții, de împrejurările specifice în care pot fi săvârșite, de modul și mijloacele de săvârșire, precum și de consecințele posibile ale acestora, opțiunea legiuitorului de a nu permite aplicarea sancțiunii avertismentului apare ca justificată prin importanța valorilor pe care le protejează, respectiv viața și

siguranța persoanelor. Cu alte cuvinte, legiuitorul a apreciat că, față de gradul de pericol social al faptelor ce pot constitui contravenții în această materie, aplicarea sancțiunii avertismentului nu poate fi suficientă pentru atingerea dublului scop, preventiv și educativ, al sancțiunii.

37. Totodată, prin Decizia nr. 464 din 14 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 9 ianuarie 2014, Curtea a reținut că faptul că în domeniul contravențiilor la regimul edificării de construcții nu este aplicabilă sancțiunea avertismentului reprezintă o opțiune a legiuitorului, care poate stabili, în virtutea dreptului său suveran și în limitele prevăzute de Legea fundamentală, reguli adaptate fiecărei situații. Constituie, de asemenea, atributul său exclusiv edictarea de reglementări cu privire la natura sancțiunilor și asprimea acestora, în funcție de gravitatea faptei și de valorile sociale afectate sau expuse riscului de a fi periclitate prin săvârșirea acesteia, iar verificarea oportunității adoptării unor astfel de reguli excedează competenței Curții Constituționale. Curtea a remarcat, totodată, și faptul că în Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 se precizează, la art. 7 alin. (3), că „*Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.*” Însă Legea nr. 50/1991 constituie o lege specială, care reglementează contravențiile la regimul executării lucrărilor de construcții, astfel că, față de cadrul general reprezentat de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aceasta poate institui reguli diferite de sancționare a acestui tip de contravenții, în virtutea principiului *specialia generalibus derogant*. Aceasta este concluzia care rezultă și din art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991, care dispune în sensul că sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 numai „*în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.*”

38. În final, Curtea constată că nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate instituie un regim restrictiv și discriminatoriu, contrar dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (1) și ale art. 53 alin. (2), având în vedere interesul general și valoarea socială protejată — viața și siguranța persoanelor —, precum și faptul că în domeniul construcțiilor există o serie de reglementări specifice care trebuie interpretate în mod coroborat, pentru o imagine de ansamblu edificatoare.

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru-Mihai Drobotă și de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 20.941/193/2017 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Dan Funduianu în Dosarul nr. 5.904/193/2018 al Judecătoriei Botoșani — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 26 alin. (2) a patra liniuță din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Judecătoriei Botoșani — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 388

din 5 iulie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 58 lit. c) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 58 lit. c) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Luminița Valentina Bălănescu în Dosarul nr. 5.797/99/2019 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.395D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Dispozițiile criticate instituie o măsură de discriminare pozitivă a asiguraților care au realizat stagiul de cotizare în condiții de handicap față de cei care nu se află în această ipoteză. Totodată, măsura criticată reprezintă o opțiune a legiuitorului, care a urmărit compensarea condiției de handicap prin acordarea în condiții avantajoase a pensiei pentru limită de vârstă. Autoarea excepției dorește modificarea criteriului avut în vedere de legiuitor, în sensul de a se referi și la modificarea stagiului de cotizare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința nr. 901 din 22 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.797/99/2019, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 58 lit. c) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Luminița Valentina Bălănescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare formulate împotriva deciziei de pensionare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia precizează că prevederile criticate discriminează asigurații cu handicap mediu față de asigurații fără handicap. Tratatul discriminatoriu constă în faptul că, pentru a beneficia de pensia pentru limită de vârstă, Legea nr. 263/2010 impune un stagiul de cotizare cu o durată mai mare pentru asigurații cu handicap mediu față de durata stagiului de cotizare necesară asiguraților fără handicap. Astfel, prevederile criticate de autoarea excepției condiționează obținerea pensiei

pentru limită de vârstă de către asigurații cu handicap mediu de realizarea stagiului complet de cotizare care, potrivit art. 53 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, este de 35 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați [în sistemul Legii nr. 19/2000, potrivit art. 41 alin. (4) teza întâi al acesteia, „Stagiul complet de cotizare este de 30 de ani pentru femei și de 35 de ani pentru bărbați”]. În schimb, asigurații fără handicap pot obține pensia pentru limită de vârstă după ce au realizat stagiul minim de cotizare care, potrivit art. 41 alin. (3) teza întâi și, respectiv, art. 53 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, are o durată de 15 ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Consecința acestui tratament discriminatoriu este aceea că persoana cu handicap mediu va depune un efort mult mai mare, dată fiind condiția obiectiv diferită în care se află, decât o persoană fără handicap, pentru obținerea aceluiași beneficiu, respectiv pensia pentru limită de vârstă. Deși legiuitorul a recunoscut în mod explicit necesitatea impusă de art. 41 și 50 din Constituție de a oferi o protecție specială persoanelor cu handicap prin reducerea vârstei de pensionare cu 10 ani, aceleași standarde constituționale îl obligă să reglementeze favorabil și cealaltă condiție pentru obținerea acesteia, respectiv durata stagiului de cotizare.

6. Modalitatea de reglementare a duratei stagiului necesar pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă afectează nemijlocit și legea aplicabilă, respectiv Legea nr. 263/2010, în loc de Legea nr. 19/2000, abrogată începând cu 1 ianuarie 2011. Posibilitatea asiguraților cu handicap mediu de a opta, ca o soluție alternativă, pentru pensia de invaliditate nu trebuie admisă, deoarece nu trebuie afectat dreptul la opțiune al acestor asigurați între această categorie de pensie și pensia pentru limită de vârstă cu un stagiul minim de cotizare, și nu unul complet. Pensia de invaliditate nu reprezintă o compensare completă a prejudiciului generat de imposibilitatea de a obține o pensie pentru limită de vârstă în condiții de stagiul minim de cotizare.

7. Prevederile art. 50 din Constituție sunt, de asemenea, încălcate, deoarece „toate persoanele care sunt asigurate în condițiile Legii nr. 19/2000 ar trebui să aibă drepturi egale la acordarea pensiei pentru limită de vârstă referitor la stagiul minim de cotizare, condiție de la care sunt excluse persoanele cu handicap”.

8. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, și ale art. 58 lit. c) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care, anterior abrogării și, respectiv, modificării lor, aveau următorul conținut:

— Art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000: *„(1) Persoanele asigurate care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, în funcție de gradul handicapului, beneficiază de reducerea stagiilor de cotizare și a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3, astfel: [...]*

c) cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap mediu.”;

— Art. 58 lit. c) din Legea nr. 263/2010: *„Persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 5, în funcție de gradul de handicap, după cum urmează: [...]*

c) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap mediu, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, stagiul complet de cotizare.”

13. Curtea reține că art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000, la data sesizării Curții, era abrogat. Cu toate acestea, în temeiul Deciziei Curții nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, este admisibilă excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste prevederi. De asemenea, Curtea observă că, prin Decizia nr. 632 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 995 din 26 noiembrie 2018, a constatat că sintagma *„preexistent calității de asigurat”* cuprinsă în art. 58 din Legea nr. 263/2010 este neconstituțională, iar, ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție, prevederile art. 58 din Legea nr. 263/2010 au fost modificate, prin articolul unic pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2021 pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 31 august 2021. Cu toate acestea, prezenta excepție de neconstituționalitate nu este inadmisibilă din perspectiva art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*, având în vedere că autoarea excepției nu critică sintagma *„preexistent calității de asigurat”* cuprinsă în art. 58 din Legea nr. 263/2010.

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, cu referire la critica raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi, că, în esență, autoarea excepției consideră că legiuitorul tratează în mod diferențiat asigurații din sistemul public de pensii care au handicap mediu față de asigurații aceluiși sistem care nu au handicap. Tratatul discriminatoriu constă în faptul că asigurații cu handicap mediu obțin pensia pentru limită de vârstă în condiții mai grele decât asigurații fără handicap. Astfel, dacă pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă la momentul atingerii acestei limite asigurații cu handicap trebuie să fi realizat stagiul

complet de cotizare prevăzut de lege, asigurații fără handicap o pot obține doar dacă au realizat stagiul **minim** de cotizare prevăzut de lege.

16. În examinarea temeiniciei acestei critici de neconstituționalitate, punctul de plecare îl reprezintă art. 53 din Legea nr. 263/2010, potrivit căruia: *„(1) Vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5. (2) Stagiul minim de cotizare este de 15 ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiul se realizează prin creșterea stagiului minim de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5. (3) Stagiul complet de cotizare este de 35 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestui stagiul se realizează prin creșterea stagiului complet de cotizare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.”*

17. Aceste prevederi instituie regulile de bază în ceea ce privește stabilirea pensiei pentru limită de vârstă în sistemul pensiilor publice. Legiuitorul a instituit, în art. 55—67 din Legea nr. 263/2010, o serie de excepții de la aceste reguli, în sensul diminuării vârstei standard de pensionare și/sau a stagiului complet de cotizare. Una dintre aceste excepții este reglementată de art. 58 din Legea nr. 263/2010 și vizează persoanele cu handicap ale căror drepturi și obligații acordate în scopul integrării și incluziunii sociale sunt reglementate de Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008. Astfel, în funcție de gradele de handicap instituite de lege — grav, accentuat și mediu —, legiuitorul a reglementat condiții mai favorabile pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă. Art. 58 din Legea nr. 263/2010 prevedea, la momentul sesizării Curții Constituționale, că *„Persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 5, în funcție de gradul de handicap, după cum urmează: a) cu 15 ani, în situația asiguraților cu handicap grav, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare; b) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap accentuat, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare; c) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap mediu dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, stagiul complet de cotizare”*. Se observă deci că, în cazul asiguraților cu handicap grav și al celor cu handicap accentuat, legiuitorul a facilitat obținerea pensiei prin reducerea atât a vârstei standard de pensionare, cât și a stagiului complet de cotizare. În schimb, în cazul asiguraților cu handicap mediu legiuitorul a facilitat obținerea pensiei doar prin reducerea (cu 10 ani) vârstei standard de pensionare, rămânând condiția satisfacerii integrale a stagiului complet de cotizare. Autoarea excepției apreciază că, prin menținerea obligației de a realiza integral stagiul complet de cotizare, care este de 35 de ani, asigurații cu handicap mediu sunt discriminați față de asigurații fără handicap, care se pot pensiona potrivit regulilor generale stabilite de art. 53 din Legea nr. 263/2010.

18. Această critică ignoră faptul că, spre deosebire de asigurații cu handicap mediu, asigurații fără handicap pot obține pensia pentru limită de vârstă odată ce au realizat stagiul minim de cotizare doar la atingerea vârstei standard de pensionare, fără ca aceasta să fi fost redusă cu 10 ani. Legiuitorul nu a acordat asiguraților cu handicap mediu și facilitarea reducerii stagiului complet de cotizare, așa cum a acordat-o celorlalte două categorii de asigurați cu handicap, tocmai în considerarea diferențelor obiective care caracterizează starea celor 3 categorii de asigurați cu handicap. Legiuitorul, în adoptarea reglementării criticate, a considerat că, ținând seama de gravitatea

handicapului asiguraților cu handicap mediu, aceștia pot realiza stagiul complet de cotizare în vederea obținerii pensiei pentru limită de vârstă. Chiar dacă, spre deosebire de asigurații fără handicap, asigurații cu handicap mediu nu pot obține pensia pentru limită de vârstă la realizarea stagiului minim de cotizare, acest tratament diferențiat nu este discriminatoriu. Astfel, asigurații fără handicap pot obține pensia pentru limită de vârstă, după ce au realizat stagiul minim de cotizare, doar la atingerea vârstei standard de pensionare, și nu a acestei vârste reduse cu 10 ani, cum este cazul asiguraților cu handicap mediu. Legiuitorul a ținut seama de diferențele obiective dintre condiția asiguraților cu handicap mediu și a asiguraților fără handicap prin stabilirea acestui tratament diferențiat. Reglementarea criticată ține seama într-o măsură suficientă de diferențele obiective dintre asigurații cu handicap mediu și cei fără handicap, nefiind obligatoriu, așa cum se susține în motivarea excepției, ca asigurații cu handicap mediu să poată avea posibilitatea, la fel ca asigurații fără handicap, de a ieși la pensie odată ce au realizat stagiul minim de cotizare. Odată ce legiuitorul a redus cu 10 ani vârsta standard de pensionare a asiguraților cu handicap mediu pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă, măsură menită să reflecte condiția obiectivă a acestei categorii de asigurați, rămâne în marja de apreciere a legiuitorului opțiunea de a reduce sau nu și stagiul complet de cotizare necesar deschiderii dreptului la pensie pentru limita de vârstă. Legiuitorul a instituit un sistem gradual de beneficii, proporțional cu gravitatea handicapului, față de regula prevăzută în art. 53 din Legea nr. 263/2010 pentru asigurații fără handicap.

19. În plus, Curtea reține că opțiunea legislativă de a condiționa obținerea unei pensii pentru limită de vârstă de către asigurații cu handicap mediu de realizarea stagiului complet de cotizare trebuie analizată și din perspectiva reglementării condițiilor de pensionare ale celorlalte două categorii de asigurați cu handicap. Astfel, pentru asigurații cu handicap grav este suficientă realizarea, în condiții de handicap grav, a cel puțin unei treimi din stagiul complet de cotizare, iar pentru asigurații cu handicap accentuat este suficientă realizarea, în aceste condiții de handicap, a cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare. Este evident, deci, că legiuitorul a urmărit să reglementeze în mod echitabil condițiile de pensionare pentru limită de vârstă ale asiguraților cu handicap după un criteriu

obiectiv și rațional, respectiv cel al gravității condiției de handicap. În plus, legiuitorul a urmărit să ofere o reglementare care să nu se îndepărteze complet de la principiul de bază al sistemului asigurărilor sociale de stat, cel al contributivității. Astfel, pensia acordată asiguraților cu handicap rămâne, chiar și în condițiile reglementării ei diferențiate față de cea acordată asiguraților fără handicap, o pensie intrinsec legată de realizarea unui stagiul de cotizare, și nicidecum un beneficiu social, fără nicio componentă contributivă. Simplul fapt că, în ceea ce îi privește pe asigurații cu handicap mediu, cel mai puțin grav dintre cele 3 categorii de handicap instituite de lege, stagiul complet de cotizare nu este redus, aceștia beneficiind însă de reducerea vârstei standard de pensionare cu 10 ani, nu reprezintă o discriminare față de asigurații fără handicap, ci reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului prin care s-a acordat importanță, deopotrivă, condiției obiective a acestei categorii de asigurați și principiului contributivității pe care se întemeiază sistemul asigurărilor sociale de stat.

20. În ceea ce privește invocarea de către autoarea excepției a prevederilor art. 50 din Constituție, Curtea reține că, într-adevăr, puterea constituantă a impus statului să ofere un tratament special persoanelor cu handicap prin raportare la toți titularii drepturilor și libertăților fundamentale. Astfel, potrivit art. 50 teza întâi din Constituție, „*Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială*”. Cu referire la mijloacele prin care statul trebuie să atingă acest obiectiv, tot Constituția, respectiv art. 50 teza a doua, le indică: „*Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor*”. Cu toate acestea, Constituția, în mod evident, a lăsat statului o anumită marjă de apreciere, inevitabil, a conținutului concret al tuturor acestor acțiuni normative pe care trebuie să le întreprindă. În cazul de față, în exercitarea acestei marje de apreciere, legiuitorul a decis, prin prevederile criticate, să reducă doar vârsta standard de pensionare a asiguraților cu handicap mediu, nu și durata stagiului complet de cotizare care trebuie realizat pentru obținerea pensiei, ceea ce se încadrează în obligația de asigurare a unei minime protecții sociale impuse de art. 50 din Constituție.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Luminița Valentina Bălănescu în Dosarul nr. 5.797/99/2019 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 58 lit. c) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 44 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1), art. 361 și art. 362 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Valoarea de inventar a bunului imobil aparținând domeniului public al statului, având nr. MF 35517, prevăzut în anexa nr. 44 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică conform datelor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea unor părți din bunurile imobile, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, în vederea scoaterii din funcțiune și casării în condițiile legii.

Art. 3. — Serviciul de Telecomunicații Speciale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 44 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

Directorul Serviciului de
Telecomunicații Speciale,

Ionel-Sorin Bălan

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului imobil aflat în domeniul public și în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale
a cărui valoare de inventar se modifică

1. Ordonator principal de credite	4267230	Serviciul de Telecomunicații Speciale
2. Ordonator secundar de credite		
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situția juridică		Tipul bunului	
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătățile (după caz, pe scurt)	Adresa			Situția juridică actuală	Situția juridică		
35517	8.19.01	Rețele telefonice de transport și distribuție			Țara: România	1998	94.563.646,29	Baza legală H.G. nr. 808/2.12.1997 P.V. nr. 35.873/31.12.2008 H.G. nr. 439/2009 P.V. nr. 35.272/31.12.2009 H.G. nr. 887/25.08.2010 P.V. S/40.257/10.03.2011 H.G. nr. 666/2011 H.G. nr. 293/2012 H.G. nr. 136/2013 H.G. nr. 316/23.04.2014 H.G. nr. 960/29.10.2014 H.G. nr. 431/10.06.2015 H.G. nr. 247/6.04.2016 H.G. nr. 1.023/29.12.2016 H.G. nr. 993/13.12.2018 H.G. nr. 600/12.08.2019 H.G. nr. 388/14.05.2020 H.G. nr. 464/15.04.2021 H.G. nr. 140/27.01.2022 H.G. nr. 997/3.08.2022	Concesiune/ Închiriat/ Dat cu titlu gratuit	În administrare/ concesiune În administrare	Imobil

DATELE DE IDENTIFICARE
ale părților din bunurile imobile, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale,
care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

1. Ordonator principal de credite	4267230	Serviciul de Telecomunicații Speciale
2. Ordonator secundar de credite		
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare ale părților de imobile (aflate în starea de fixație a acestora) care se trec din domeniul public în domeniul privat al statului și în administrarea Serviciului de Telecomunicații Speciale			Noua valoare de inventar a imobilului — lei —	Situția juridică	
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Adresa	Valorile de inventar ale părților de imobile — lei —		Baza legală	În administrare/ concesiune
159756 (parțial)	8.19.01	Imobil 48	Ascensor Corp F-L3 Ascensor Corp F-L4 Ascensor Corp F	Țara: România	206.192,77 206.192,77 253.942,67	47.769.784,45	H.G. nr. 960/29.10.2014 H.G. nr. 993/13.12.2018 H.G. nr. 464/15.04.2021	În administrare
159760 (parțial)	8.19.01	Imobil 53	Ascensor Corp D	Țara: România	177.976,92	14.681.927,31	H.G. nr. 960/29.10.2014 H.G. nr. 993/13.12.2018 H.G. nr. 464/15.04.2021	În administrare
162329 (parțial)	8.19.01	Imobil 58	Ascensor Corp E-L1 Ascensor Corp E-L2 Ascensor Corp E	Țara: România	192.131,54 192.131,54 229.674,49	29.543.792,13	H.G. nr. 1.023/29.12.2016 H.G. nr. 993/13.12.2018 H.G. nr. 464/15.04.2021	În administrare
TOTAL					1.458.242,70	91.995.503,89		

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea codului de clasificare, a denumirii, a descrierii tehnice, precum și actualizarea valorii de inventar a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea codului de clasificare, a denumirii, a descrierii tehnice, precum și actualizarea valorii de inventar a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, ca urmare a înscrierilor din cartea funciară și a reevaluării în condițiile legii, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică, iar Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,

Hajnalka Ildiko Vig

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 2 noiembrie 2022.
Nr. 1.356.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, pentru care se modifică codul de clasificare, denumirea și descrierea tehnică, ca urmare a înscrierilor din cartea funciară, și pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Cartea funciară/Nr. cadastrale	Valoarea de inventar (lei)
103641	8.29.08	Teren și amenajări la teren	Județul Ilfov, comuna Mogoșoaia, Str. Aeroportului nr. 51	1. Amenajări la teren: Drumuri și alei de pământ: suprafața = 1.260 mp; rețea electrică aeriană: lungime = 467 ml; împrejmuire sârmă ghimpată pe un rând de stâlpi: lungime = 605 ml. 2. Teren — 21.431 mp Nr. cadastral: 67152 CF nr. 67152 Mogoșoaia	— 77,80 — 1.370,90 — 116,70 — 898.403,00 Valoare totală: 899.968,40

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Bogdan Cătălin Ghelbere
din funcția de secretar general adjunct al Guvernului,
cu rang de secretar de stat**

În temeiul art. 20 alin. (2), art. 29 și al art. 31 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan Cătălin Ghelbere se eliberează din funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 9 noiembrie 2022.
Nr. 524.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Petrică Lucian Rusu
în funcția de secretar general adjunct al Guvernului,
cu rang de secretar de stat**

În temeiul art. 20 alin. (2), art. 29 și al art. 31 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Petrică Lucian Rusu se numește în funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 9 noiembrie 2022.
Nr. 525.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
doamna Elena Dumbravă a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Brașov**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 25.158 din 1 noiembrie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.964 din 2 noiembrie 2022, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Brașov prin Adresa nr. 15.379 din 18 octombrie 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 46.071/2022,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 16 noiembrie 2022, doamna Elena Dumbravă, consilier juridic superior, Serviciul juridic și contencios administrativ — Compartimentul verificarea legalității și contencios administrativ, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Brașov pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu București, 9 noiembrie 2022.
Nr. 526.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
domnul Frențiu Grigore a funcției publice din categoria
înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Cluj**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 25.157 din 1 noiembrie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.963 din 2 noiembrie 2022, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Cluj prin Adresa nr. 11.572 din 13 octombrie 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 46.069/2022,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 30 noiembrie 2022, domnul Frențiu Grigore, șef serviciu, Serviciul juridic, contencios administrativ, apostilă, exercită, cu caracter temporar, funcția publică din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Cluj pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu București, 9 noiembrie 2022.
Nr. 527.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

**privind transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor
asumate stabilite prin Licența de concesiune nr. 3.236/2002
a activității miniere de exploatare a nisipului și pietrișului
din perimetrul Păuliș—Hada, județul Arad, aprobată
prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2003**

Având în vedere:

- art. 24 alin. (1) și (9) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 109—113 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare;
- Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 301.497 din 26.10.2022, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transferul drepturilor dobândite și al obligațiilor asumate stabilite prin Licența de concesiune nr. 3.236/2002 a activității miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Păuliș—Hada, județul Arad, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2003 privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Belvon Impex” — S.R.L., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 30 mai 2003, de la TRUST CONSTRUCȚII RADLINGER — S.R.L., având număr de înregistrare la registrul comerțului J35/243/2005, cod unic de înregistrare 17168980, către AGREGATE BALASTIERĂ 2021 — S.R.L., având număr de înregistrare la registrul comerțului J2/935/2021, cod unic de înregistrare 44271958.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin-Călin Gal

București, 26 octombrie 2022.
Nr. 337.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

